

Presstopp nästa Boteblad lördagen den 1/6

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alfred Johansson har arbetat utomlands i två år SIDAN 6

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Norberg har förblivit hembygden trogen SIDAN 8

Grillomsbon Eskil Åslund har älskat sitt arbete SIDAN 16

Boteblad

VÅREN 2024 — Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

BOTEÅ FILMSTUDIO HAR UPPHÖRT MED SIN VERKSAMHET!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huvudorsaken är ett minskat intresse från bygden

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filmstudion har fått ha en stor social betydelse

Boteå Filmstudio har, efter nästan 25 år av kontinuerliga filmvisningar, tvingats släcka ned sin verksamhet. Orsaken till detta är ett minskat medlemsantal, vilket naturligtvis har fått ekonomiska följder.

Boteå Filmstudio har varit en trogen och mycket uppskattad hyresgäst i Sunnersta Folkets Hus sedan man drog igång sin verksamhet 1999. **SIDAN 3**

Viltolyckorna har ökat i Boteå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Blomén höjer ett varningens finger. **SIDAN 10**

Pengaregn har skett över Boteå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå har fått mer pengar från kommunen. **SIDAN 21**

Pingisintroduktion i Kalknäs

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Svensk mästare besökte Fritidsgården. **SIDAN 23**

Övrigt innehåll:

	Sidan
Björksjön	22
Björkå	29
Botaton	14-15,26,33
Boteå Bibliotek	24
Boteå Församling	25
Boteåparlamentet	19-21
Sunnersta Folkets Hus	28
Undroms IF	23
Vallänge särskilt boende	27
Överlännäs Församling	30

Boteå fortsätter att vara en inflyttningsbygd

Hans och Pernilla Gundersson trivs väldigt bra i Sunnersta

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 4

SIDAN 12: FRANSKA NATIONALSÅNGEN SPELADES UTANFÖR LIVSMEDELSBUTIKEN I UNDROM

Sidan 15: Frustrerad kvinna använde brödkavel som tillhygge

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Det är verkligen en utmaning att få till varje utgåva av Botebladet och det blir inte direkt lättare för varje nummer eftersom intresset, för att vi ska ha en bytidning, är synnerligen ljumt hos en hel del. Ett stort tack dock till er som har ställt upp och på olika sätt bidragit till detta nummer, utan er hade det inte blivit någon tidning!

Samma sak gäller för flera av våra gemensamma åtaganden i bygden. Filmstudion har t ex tvingats lägga ned, Sunnersta Folketshusförening kämpar för sin överlevnad och på samma sätt hankar sig idrottsföreningen och teaterföreningen fram med mindre än en handfull engagerade. Dessutom förekommer det ofta att det är samma personer som är engagerade i de olika föreningarna. Men utan ett aktivt föreningsliv, så tappar bygden mycket av både sin livs- och attraktionskraft. Detta tål kanske att reflektera över...

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 24, om allt går som det ska med tryckning o s v, och sträcker sig augusti månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad vår och väl mött på de samlingar och arrangemang som ligger framför i vår och förhoppningsvis låter sig annonseras på bygdens egen hemsida www.botea.se!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Botebladet

BOTEÅBORNA VISADE HANDLAR´N SIN UPPSKATTNING

Botaton vill utöka samarbetet med bygdens föreningar

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan.
Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
lördagen den 1/6 2024
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Jag flyttade till Para 2004. Här bor och trivs jag tillsammans med mina fyra hästar och en katt. Innan jag flyttade hit bodde jag (i 15 år) i en 25m² lägenhet på Gärdesgatan i Sollefteå. Jag kunde inte tänka mig att betala mer pengar för boende och sade alltid att om jag skulle flytta, så skulle jag flytta till hus. Jag höll ögonen öppna genom åren utifall det fanns något lämpligt. Min kravlista var specifik. 1.) Helst ett Per Albintorp. 2.) Det skulle finnas en ladugård i ok skick som gick att använda till stall. 3.) Det skulle vara lite mark till, så det fanns lite bete till hästen. 4.) Marken skulle vara platt, så det gick att göra en ridbana. 5.) Det skulle inte ligga mer än en mil utanför stan. När jag först såg annonsen på mitt nuvarande hus, så bläddrade jag förbi det. Näpp, det var för långt bort, det låg ju 1,5 mil utanför stan! Men efter ett tag, så tänkte jag att jag kanske skulle åka och titta på det i alla fall. När jag kom ut och tittade på huset, så kunde jag ju bocka av allt på min kravlista, förutom den där halvkilometern. Jag kände genast att det här kunde bli mitt hem. Och så blev det som sagt, för 2004 flyttade jag in.

Vid det laget hade min kära hund och min första häst hunnit gå över regnbågsbron, så de hade jag tyvärr inte med mig. Men jag hade hunnit köpa min andra häst, så efter några veckor kom hon med, och efter ytterligare några veckor hade jag köpt en shettiskorsning som sällskap till henne. Och inom ytterligare några år hade jag utökat med en häst till och en katt.

Tiden har gått och vi har trivts utmärkt här, numer har hela orginalfamiljen vandrat över regnbågsbron och ligger begravda här hemma. Shettiskorsningen Rex blev 30 år, halvblodet Celma 33 år, kallblodet Prinser 24 år, och katten Ceasar 12 år. Men jag har förstås hunnit skaffa mig en ny familj, så på gården bor nu hästarna Blixtra, Jamaica, Chilla och My och katten Tiger.

Jag är väl lite utav en mångsysslare, förutom det stora hästintresset, så var jag i många år engagerad i musikföreningen i stan och har arrangerat 100-tals konserter. Jag är även utövare av kultur själv, som Scenpoet, och har stått på många olika scener; allt från Hultsfredsfestivalen till den lilla mysiga scenen hos Mats o Karin Musik och Möten i Älandsbro. Jag hjälper även till och är konferencier/MC på Urkults poesiscen varje år. Jag har tidigare spelat i band och kan hantera de flesta instrument till ”husbehov”.

När det gäller jobb, så blev det många år på ridskola som ridlärare och ridskolechef. Sedan skolade jag om mig och har mestadels jobbat som snickare. Jag samlar lite på utbildningar och är utbildad ridinstruktör, fritidsledare och träarbetare med yrkesbevis (för närvarande dock arbetslös och på jakt efter jobb).

Det bästa med att bo här är lugnet med skogen runt knuten och att man kan påta på för sig själv som man vill. Samtidigt är det fullt med bra folk och goda vänner i byn, så man går aldrig bet. Att kunna hjälpas åt och byta tjänster är en stor och värdefull fördel med att bo och leva här.

Kabina Karlsson, Para

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Åsa Fredriksson och Tomas Eklund höll fina avskedstal i samband med fikat efter filmvisningen.

Boteå Filmstudio har gått i graven

Minskat intresse från bygdens folk fick Filmstudion att efter ett kvarts sekel att slå igen

Den 11:e december gick s a s ridån ned för *Boteå Filmstudio*, en av bygdens anrika föreningar. Bristande medlemsantal och svag ekonomi under några år var orsaken till att föreningen slutligen bestämde sig för att upphöra med sin verksamhet. De 20-talet medlemmarna skulle ha behövt vara dubbelt så många för att ekonomin skulle kunna gå ihop.

Filmstudion, som för första gången såg dagens ljus 1999, kom att fram till 2013 visa filmerna på en 32 millimeters filmprojektor, för att därefter övergå till videokanon.

Filmstudions huvudsyfte, som under vinterhalvåret har visat film varannan måndagskväll i *Sunnersta Folkets Hus*, har varit att främja och öka bybornas intresse för film. Genom medlemskap i filmstudion har man haft möjlighet att ta del av ett betydligt bredare utbud av filmer än vad som normalt kan göras på vanliga biografer. Föreningen kan se tillbaka på fina år med många cineastiska högtidsstunder.

Filmstudions sista film, som byggde på verkligheten, hette *Holy Spider* och var en gripande och sorglig historia om en kvinnlig journalist i *Iran* som börjar undersöka mord som begåtts på prostituerade. Efteråt samlades biobesökarna till fika i cafét, där *Åsa Fredriksson*, föreningens ordförande, och *Tomas Eklund*, ur styrelsen, tackade medlemmarna för den fina tid som varit och samtidigt poängterade att det trots allt fanns möjlighet för Filmstudion att återuppstå i framtiden.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filmstudions allra sista film var ett gripande drama.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den sociala biten har varit minst lika viktig i filmstudion.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Paret Hans och Pernilla Gundersson uppskattar verkligen lugnet i Sunnersta.

Familjen Gundersson trivs bra med sin nya tillvaro i Sunnersta

Stadslivet har aldrig attraherat de ganska nyblivna Boteåborna Hans och Pernilla Gundersson

Att åka buss är bra för miljön, men kan även vara givande på andra sätt. Detta fick nämligen undertecknad erfara när jag använde mig av det kommunala färdmedlet i samband med att jag skulle hämta sin bil hos *Asserbys bilverkstad* i *Tybränn*. På den korta resan lyckades jag nämligen luska ut att busschaufförен råkade vara en ganska nyinflyttad Boteåbo. På frågan om denne kunde tänka sig att ställa upp för en intervju, fick jag ett självklart ja till svar. Jättekul, för det finns inget mer nedslående än att få ett nej när man som redaktör sliter sitt hår för att få ihop det till en tidning!

Den trevlige och generöse busschaufförен visar sig lystra till namnet *Hans Gundersson* och veckan innan *Botebladets* presstopp blir det först ett kort besök för utomhusfotografering i dagsljus och därefter, några dagar senare, ett intervjubesök under kvällstid. Tyvärr är inte dottern Emma hemmaledes vid det första besöket och saknas därför på de bilderna

Emma berättar att hon går på *Sollefteås Anpassade gymnasieskola* vid *GB-skolan*. Till sommaren tar hon studenten, något som hon tycker känns både annorlunda och lite pirrigt. Studentmössan är redan beställd, men närmast står *PRAO* på *COOP* i *Sollefteå* på programmet. *”Jag har en kompis som jobbar där, och som trivs, och jag skulle därför gärna vilja jobba där i framtiden”*, berättar hon. Hennes stora intresse är att lyssna på musik, där hon är något av en allätare, och på fritiden brukar hon bl a gymma och styrketräna tillsammans med stödpersonen och tillika Boteåbon *Malin Bodin*.

Därefter är det Pernillas tur att bli ställd mot väggen av *Botebladets* utsände. Hon berättar inledningsvis att hon är född och uppväxt i *Gamleby* i *Småland*. 1989 flyttade familjen till *Handöl* i *Jämtland* och det dröjde inte länge förrän hon mötte Hans, på den lokala ICA-butiken där hon sommarjobbade, och man skulle nästan kunna säga att det var kärlek vid första ögonkastet. Strax var de ett par och efter grundskolan fick hon jobb på täljstensfabriken i *Handöl*.

Med åren kom familjen att växa. 1993 föddes sonen Martin, som bor i *Göteborg*, jobbar i fotoaffär och har sambo. 1995 utökades familjen med sonen Erik, som bor i *Sollef-*

teå och jobbar på *EON*.1998, när täljstensfabriken blev nedläggningshotad, bestämde man sig för att flytta till *Sollefteå*. Året därpå gjorde Pernilla och Hans slag i saken och gick och gifte sig. 2000 kom dottern Matilda till världen, som bor i *Sollefteå*, har sambo och som nyligen är färdigutbildad brandman. 2004 kom slutligen dottern Emma till världen.

Efter några år inom hemtjänsten fick Pernilla jobb på städfirman *ISS Facility Services AB*, ett jobb som hon fortfarande har och som hon trivs bra med. *”Inom jobbet träffar man för det mesta en massa trevliga människor och dessutom behöver man inte ta med sej jobbet hem”*, förklarar hon. Pernilla berättar vidare att hon är väldigt naturintresserad och att hon gärna beger sig ut i skogen för att plocka bär och svamp. Likaså står trädgårdsarbete och fiske, tillsammans med familjen, högt i kurs hos henne. Runt 2010 flyttade familjen först till ett hus i *Multrå* och i maj 2022 gick därefter flyttlasset vidare till huset i *Sunnersta*, som de idag hyr av ägaren *Mikael Holmsten*. *”Jag trivdes inte riktigt med att bo i Sollefteå och det är därför som det blev som så att vi sökte oss tillbaka ut på landet”*, berättar hon och tillägger lyriskt: *”Jag trivs verkligen med lugnet här och det är så härligt och skönt att bara kunna öppna ytterdörren och kliva rakt ut i det fria.”*

Hans berättar, när stafettpinnen överlämnas till honom, att han är född och uppväxt i *Sollefteå* och att han, efter att ha gått *Distributions- och kontorslinjen* på *GB-skolan*, kom att göra lumpen på *I 21*, för att därefter flytta till familjens fritidshus i *Handöl*. Där började han först som vikarie på täljstensfabriken, för att därefter få en fast tjänst.

En granne och f d barndomskamrat till Hans, som också ägde företaget *Lano Touring AB i Sollefteå*, rekommenderade honom att skaffa busskörkort, något som Hans också tog fasta på. Eftersom han jobbade treskift, så fick han då och då möjlighet att jobba extra som både buss- och taxichaufför, något som han skulle få både nytta och glädje av framöver. För ganska direkt efter familjens flytt till *Sollefteå*, kom Hans att börja jobba som busschaufför på heltid. 1999-2004 kom han att köra för *Ceris Resor*; mestadels mellan *Sollefteå* och *Sundsvall*, men också en del beställningstrafik, och mellan åren 2004-2012 och från 2014 fram till idag, har han varit anställd hos *Bergvalls Busstrafik AB*. I sommar kan han se tillbaka på 35 fina år som busschaufför, ett yrkesval som han inte har behövt ångra. *”Jag tycker om att träffa människor och det är nåt som jag också får göra hela dagarna i mitt jobb!”*

Det kanske kunde vara lite intressant att få reda på hur Hans arbetsdag ser ut: 03.30 stiger han och Pernilla upp. 04.00 väcker de Emma och 04.30 åker de till jobbet, där Pernilla börjar sitt jobb 05.00, medan Hans beger sig till bussgaraget och börjar göra iordning bussen inför dagens övningar. 06.00 kör han turen Sollefteå-Kramfors-Prästmon-Sollefteå, där han släpper av Emma (som åkt med på turen) på *GB-skolan* runt 08.15. Därefter, 08.25, kör han turen Sollefteå-Kramfors-Härnösand och efter matpaus kör han tillbaka. 13.55 kör han turen Sollefteå-Nyland-Sollefteå, för att slutligen 16.10 köra Sollefteå-Undrom, med avfärd tillbaka till Sollefteå 16.50. Efter städning och tankning slutar han till sist jobbet 18.00.

Hans största intresse, som han också delar med Pernilla och övriga i familjen, är fritidshuset i *Handöl*. Dit försöker de åka minst ett par gånger i månaden. Utöver det gillar han också att fiska året runt och att göra turer med snöskotern. *”Jag trivs jättebra i Boteå och med vårt boende, vår hyresvärd är fantastisk på alla sätt och vis. Vi hade inte kunnat få det så mycket bättre”*, konstaterar Hans avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Pernilla och Hans Gundersson, tillsammans med dottern Emma, flyttade till Boteå i maj 2022.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ristakillen och tillika Boteåbon Alfred Johansson kom att förlänga sitt jobbkontrakt med ytterligare 1,5 år.

Alfred Johansson är nyligen hemkommen från en två år lång jobbsejour på Kreta

En av många mopedturer på ön hade dock kunnat sluta i en fullständig katastrof

Ristakillen *Alfred Johansson* är ganska nyligen hemkommen efter att ha jobbat två år på ön *Kreta* i *Medelhavet*. Egentligen hade han bara tänkt stanna i ett halvår, men trivseln med jobbarkompisarna gjorde att det istället kom att bli två år. Men låt oss backa bandet innan vi går in på detta.

Alfred, som är uppvuxen i *Rista* tillsammans med föräldrarna Lennart och Maria och storesyrrorna Anna och Elin, tillbringade sina första sex skolår på *Kalknäs skola*. Fritiden kom under sommarhalvåret att handla en del om fotboll, eftersom han var med i *Undroms IF:s* knatte- och sedermera ungdomsfotboll från det att han var fyra år fram till det att han var tretton år gammal. Han gillade likaså att spela dator och åka slalom och han tränade dessutom karate under ett par år. Högstadieåren tillbringade han på *Vallaskolan* och därefter blev det *Teknikprogrammet* – där han fortfarande har några ämnen att läsa in – på *GB-skolan* i *Sollefteå*.

2021 sökte och fick kompisen *Mike Freijs* jobb på *Telias* kundtjänst stationerad på *Kreta*. Denne föreslog då att Alfred även skulle söka jobbet, vilket han gjorde och fick också jobbet. Det visade sig dock att Mike samtidigt hade sökt en utbildning i *Göteborg* och det fick honom att istället välja det alternativet när han kom in. Alfred bestämde sig då, efter ett visst funderande, att ändå åka till *Kreta*. *”Först tvekade jag, men jag kände samtidigt att jag var sugen på att testa nåt helt nytt”*, förklarar han.

I mitten av september 2021 var det dags att lämna tryggheten i *Rista*. Tack vare ett antal utlandsresor med familjen under åren, så kände han att han hade bra koll på situationen. Efter flygplansbyte i *Köpenhamn* anlände han slutligen till *Chanias* flygplats på *Kreta*, där en taxichaufför, som den blivande arbetsgivaren hade skickat, stod och väntade med en skylt med Alfreds namn på. Det var kväll, men fortfarande över 20 grader i luften. Han skjutsades till en väntande lägenhet uppe i bergen och när han öppnade lägenhetsdörren välkomnades han av sin blivande rumskamrats hund.

Det var dock inte förrän veckan därpå som Alfred skulle påbörja sin anställning, så första veckan hade han därför möjlighet att se sig om på ön via den bil som arbetsgivaren tillhandahöll. Första arbetsdagen inleddes med en rundvandring i lokalerna och de nyanställda blev avslutningsvis visade till den utbildningslokal där de skulle komma att tillbringa de närmaste sex veckorna. Där kom de bl a att få lära sig de olika datasystem som man som personal använde sig i kontakten med kunderna. Likaså fick man lära sig hur man på bästa sätt skulle bemöta kunderna och även lösa deras problem. Till en början arbetade Alfred med beställningar och leverans, med tiden även med mobilsupport. Han vidareutbildades även och hans kompetensområden

ARKIVBILD

Bestigning av Psiloritis (2 456 m), Kretas högsta berg.

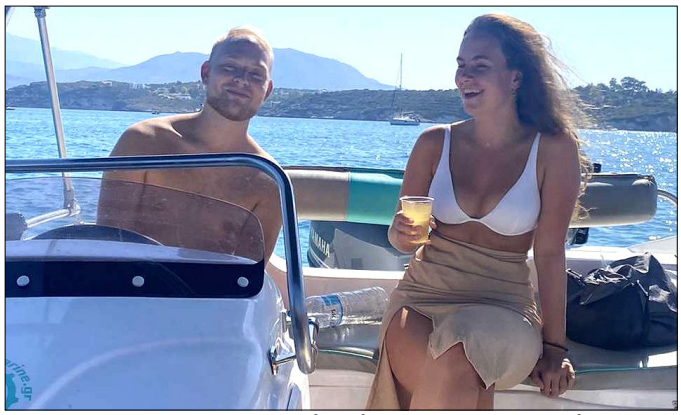

ARKIVBILD

En härlig dag med hyrbåt på Medelhavets blå vatten.

kom att utökas vartefter. Arbetsdagen, som var åtta timmar lång, startade antingen klockan 9, 10, 11 eller 12 och man jobbade femdagarsvecka med ledig helg varannan vecka. Arbetsdagarna visade sig gå väldigt snabbt, eftersom det ständigt stod kunder på kö som ville tala med supporten.

Efter ungefär en månad flyttade Alfred till en lägenhet som låg mer centralt, för att komma närmare jobbet och sina jobbarkompisar för att lättare kunna umgås med dem på fritiden. Efter ett par månader blev det på nytt ett lägenhetsbyte, då han flyttade ihop med ett par jobbarkompisar för att kunna få ned boendekostnaden en del. Lönen var nämligen väldigt låg och efter skatt hade man ca 9 000 kr kvar att rör sig med varje månad. *”I princip gick man plus minus noll varje månad, men samtidigt åkte man ju inte till Kreta för att bli rik, utan för själva upplevelsens skull”*, konstaterar Alfred.

Tillsammans med jobbarkompisarna kom Alfred att göra många utflykter runt på ön; på sommaren med moped och på vintern med bil (det var dyrare att hyra bil under högsäsong). Just mopedåkandet höll på att ända med en förskräckelse. Ofta åkte man två på varje moped för att kunna halvera hyrkostnaden och vid ett tillfälle, när Alfred var passagerare, körde plötsligt en bil ut framför ekipaget. Mopeden dundrade in i bilen och Alfred flög över huvudet på sin kompis, slog i bilen och därefter i gatan. Efter ambulansfärd i ilfart till sjukhuset kunde man dock konstatera att Alfred, trots svåra smärtor, hade haft änglavakt och det hela resulterade endast i ett djupt sår (som fick sys) på ena smalbenet.

Att vara borta hemifrån i två år är en ovanligt lång tid för en ung människa. Jag minns att min halvårstjänst som FN-soldat på *Cypern* kändes som en hel evighet. Tacksamt nog kunde dock Alfred glädjas åt att få sammanstråla med pappa Lennart och storasyster Elin under en vecka i *Aten* och även ett besök på *Kreta* av Lennart och några av familjens vänner. Det var inte så vanligt att anställda, såsom Alfred kom att göra, stannade längre än det sexmånaderskontrakt som man hade skrivit på. *”Men till sist kände jag att jag började bli less på jobbet och även hade sett det mesta som fanns att se på ön. Dessutom hade mina bästa kompisar åkt hem”*, förklarar han. Alfred säger sig dock kunna tänka sig att hoppa på ett liknande jobb i framtiden, eftersom företaget han jobbade för bedriver verksamhet på flera platser runt om i världen. Närmast på programmet, för Alfred, står dock att försöka förbättra finanserna och förhoppningsvis kunna flytta söderut i landet för att komma närmare sina forna arbetskamrater.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alfred trivdes jättebra på Kreta och han kan mycket väl tänka sig att i framtiden jobba utomlands igen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Naturintresserade Mikael Norbergs tomt i Stöndar erbjuder fina djur- och naturupplevelser.

Sunnerstakillen Mikael Norberg valde att stanna kvar i bygden

Sedan drygt fyra år tillbaka huserar Mikael Norberg i farföräldrarnas tidigare hus i Stöndar

Tidigare Sunnerstabon *Mikael Norberg* tillhör en ganska exklusiv skara ungdomar. Genom åren har de allra flesta ungdomar, som har växt upp i bygden, nämligen valt att bosätta sig på annan ort, oftast i samband med att man har börjat studera. Mikael har däremot, tillsammans med en handfull andra Boteåungdomar, bestämt sig för att stanna kvar i bygden. Det är ett lovvärt beslut, som givetvis är positivt för bygden och dess framtid.

Mikael, som växte upp i *Sunnersta* med föräldrarna Henrik och Elaine, brorsan Markus och lillasyrran Hanna, tillbringade sina första sex skolår på *Kalknäs skola*, vidare högstadiet på *Vallaskolan* och gick slutligen *Naturbruksprogrammet* på *Skedomskolan* (med inriktning på skog).

Från det att han var fyra år, fram till det han var sexton, var han engagerad i *Undroms IF:s* barn- och ungdomsfotboll, med bl a pappa Henrik som tränare. Redan tidigt väcktes ett stort jaktintresse hos Mikael och han brukade få sitta på älgpass tillsammans med både pappan, farfar *Sem Norberg* och senare även med sin farbror Martin. Runt 2019 tog Mikael jaktexamen och 2021 kom han med i *Boteå Övre Jaktlag*, där han redan första året lyckades att fälla tre älgar! *”Det var ett oerhört adrenalinpåslag och det var väldigt roligt, men samtidigt lite vemodigt eftersom jag trots allt släckte ett liv”*, minns han. Året därpå sköt han två älgar och den här jaktsäsongen har det blivit en. Just jakten har blivit Mikaels största och huvudsakliga intresse och utöver älg, så jagar han även bl a toppfågel, rådjur, bäver och Kanadagås. Vad är det då som är så speciellt med att jaga!? *”Dels är det gemenskapen i jaktlaget, där alla har samma intresse, men det bjuder också på en spänning och förväntan. Allt kan hända och det är mycket som ska stämma för att man ska lyckas. Ibland får man väldigt lite tid på sej när ett skottläge plötsligt dyker upp”*, förklarar Mikael och ler knappt synbart under sitt yviga skägg, samtidigt som han visar upp de olika typer av ammunition som han brukar använda när han jagar.

Redan innan Mikael gick ut gymnasiet hade han jobb. Sedan dess har hans arbetsgivare varit *Ö.F. Skogshantering AB*, med säte i *Nordingrå*, där han jobbar som maskinförare; närmare bestämt skotarförare. (Alltså inte en sån som man kör på snö, utan en 35 ton tung skotare som lastar timmer och massa och därefter transporterar det till en bilväg i närheten, där en timmerbil kan hämta upp det). Han jobbar idag tvåskift och hans arbetsplats varierar givetvis, men företaget håller mest till i området mellan *Sollefteå*, *Älandsbro*, *Sidensjö* och *Bjästa*. I skrivande stund håller han till runt *Träsk*. *”Det är ett kul och intressant jobb, för ibland ställs man inför svåra utmaningar som man måste lösa”*, konstaterar Mikael och tillägger: *”Trots att det är*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Norberg trivs i sitt hus i Stöndar och har även installerat bergvärme sedan han tog över det 2019.

ett ensamt jobb, så går arbetsdagarna alltid fort och det passar mej bra att jobba själv."

Mikael berättar vidare att han inom jobbet får vara med om en hel del naturupplevelser, eftersom han ofta får se älgar, kronhjortar och rådjur där han sitter och jobbar. På väg till och från jobbet har han även haft förmånen att få se både björn och lo. Han har även naturupplevelser inpå husknuten från huset i *Stöndar*, som han tog över efter farfar Sem 2019 efter att denne hade gått bort. *"Under uppväxten brukade jag tillbringa en hel del tid hos farmor och farfar och jag har alltid tyckt om huset och dess läge. Så när jag fick frågan om jag var intresserad av att ta över det, så tvekade jag inte ett ögonblick"*, förklarar han.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sunnersta Folkets Hus har under väldigt många år fått vara en mycket viktig samlingsplats i bygden.

Sunnersta Folkets Hus söker ordförande

Bygdens engagemang är av avgörande betydelse för att Sunnersta Folkets Hus ska kunna finnas kvar

Sunnersta Folketshusförening saknar på nytt ordförande, eftersom *Rod Bradbury* som tillträdde våren 2023, var tvungen att, p g a dålig hälsa, avsäga sig uppdraget som ordförande i somras. Med anledning av detta söker Folketshusföreningen efter någon som kan tänka sig att axla ordförandeskapet i föreningen. Utöver en ny ordförande behöver dessutom styrelsen – som har ca fyra styrelsemöten per år och som idag består av *Ann-Louise Wallblom*, *Lennart Johansson*, *Ariane Körner* och *Uta Körner* – kompletteras med minst ytterligare en person. Folketshusföreningen anordnar tre marknader per år och man samlas även till en städdag per år. För att kunna fortsätta bedriva verksamhet, och även kanske utöka verksamheten, krävs det att den nuvarande styrelsen får förstärkning. Hör därför av dig till *Uta Körner*, på 073-036 47 58, om du är intresserad och vill göra en insats!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Till sin hjälp som eftersöksjägare har Lars Blomén Beaglen Jossan.

Antalet viltolyckor i Boteå har på senare år ökat markant

Eftersöksjägaren Lars Blomén i Grillom önskar att Boteåborna ska köra mer försiktigt

Varje år sker det stora mängder av viltolyckor runt om i landet och 2023 anmäldes det 68 230 viltolyckor, enligt *Nationella Viltolycksrådet*, vilket är en ökning på drygt 8% jämfört med 2018. Ungefär var tionde minut sker det en viltolycka i *Sverige* och under 2023 stod rådjur, dovhjort och vildsvin för 89% av alla viltolyckor.

Ungefär var femte viltolycka anmäls dock inte, trots att det är ett lagbrott som rubriceras som smitning. Enligt *Jaktförordningen* är man nämligen som bilist skyldig att varna andra bilister, markera platsen där kollisionen har ägt rum och därefter anmäla viltolyckan inom fyra timmar till *Polisen*. Den kontaktar då den eftersöksjägare som finns i närområdet, så att denne kan ta sig dit för att vid behov avliva djuret och avlägsna det från olycksplatsen. Ibland kan det också bli fråga om att, med hjälp av hund, spåra ett skadat djur och avliva det. Det kan dessutom kanske vara bra att veta att man måste anmäla en viltolycka för att kunna få ut på sin försäkring.

Boteå är den del av *Sollefteå kommun* där det, enligt uppgift, sker flest viltolyckor. Det finns två eftersöksjägare i *Boteå*, nämligen Tybrännsbon *Bengt Stattin* och Grillomsbon *Lars Blomén*, som *Polisen* brukar kontakta varannan gång när det behövs. Den sistnämnde, som sedan sju år tillbaka är eftersöksjägare, har det sista året haft 15 utryckningar i samband med viltolyckor. Även i Boteåområdet

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Betande rådjur i närheten av jordbruket i Sundby.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Viltolyckorna har ökat markant runt om i landet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Skyltar som varnar för vilt har placerats ut i bygden.

har antalet viltolyckor ökat jämfört med tidigare och under perioden oktober-december 2023 ökade antalet viltolyckor med 40% jämfört med samma period året innan. Orsaken är först och främst den att fler djur har börjat dyka upp i området. *”Det är viktigt att byborna får reda på detta, så att dom har det i åtanke när dom är ute och kör bil”*, konstaterar Lars.

Vid ett tillfälle åkte Lars runt i bygden i hopp om att kunna få en någorlunda överblick över hur mycket vilt det är som rör sig i området. *”Rådjursstammen har ökat explosionsartat på senare tid och jag kunde räkna till 50-tal rådjur, men det torde finnas betydligt fler”*, berättar han. *”Utöver det strövar det dessutom runt en hel del älg och kronhjortar i området”*, tillägger han.

Lars berättar vidare att viltolyckorna i regel sker nattetid eller i gryningen och att det är ganska riskabelt att vara eftersöksjägare, eftersom det har hänt att både jägare och spårhund har fått sätta livet till p g a att passerande bilister inte har brytt sig om att sakta ned. Även Lars har varit nära att bli påkörd vid ett tillfälle. Som eftersöksjägare har man, på senare år, börjat få ersättning för sina utlägg, men utöver det läggs mycket ideell tid på varje enskild utryckning och mycket tid går även åt för den obligatoriska skriftliga rapporteringen till *Polisen* och för kontakten med både förare och markägare. *”Men det är det värt, för det gör mej så ont att se dessa stackars djur ligga och plågas”*, konstaterar Lars.

Under mellandagarna placerade Lars, tillsammans med Kalknäsbon *Alf Stenström*, ut åtta varningsskyltar för vilt (tillhandahållna av *Svevia*) på ställen där viltet brukar passera över vägen. Förhoppningen är att skyltarna ska få bilisterna att sänka hastigheten och även öka deras uppmärksamhet. *”Tyvärr har det dock visat sej att inte alla respekterar skyltarna, för två viltolyckor har skett efter det att bilarna precis har passerat skyltarna”*, konstaterar Lars med en suck och fortsätter: *”Hastigheten och uppmärksamheten har, som sagt, avgörande betydelse för om man ska hinna undvika att köra på ett djur. Ett rådjur på vägen betyder för det mesta att fler djur är på gång att passera.”*

av Rolf Ronestjärna

Viktigt att känna till om viltolyckor

Så minskar du risken för viltolyckor:

Anpassa hastigheten både till underlaget och din sikt. Kör exempelvis långsammare när det är dimma, mörkt eller svårt att ha överblick åt sidorna. Var försiktig om viltstängsel saknas. Anpassa avståndet så att du inte ligger för nära fordonet framför och därmed får betydligt sämre vidvinkelseende och får svårare att se rörelser i skogsbrynet. Var uppmärksam på skyltar för olycksdrabbade sträckor. Var extra försiktig i gryning och skymning när vilt är mer aktiva. Se till att bilens lysen, bromsar och däck är i bra skick. Håll koll även på omgivningen runt vägen och inte bara framåt.

Gör så här vid en viltolycka:

Placera ut varningstriangel så att inte fler olyckor händer. Markera alltid olycksplatsen så att jägare med eftersökshund kan hitta platsen. Ring 112 och anmäl olyckan. Även om viltet ligger dött på platsen ska markering ske som information till andra trafikanter att olyckan är anmäld till polisen. Häng upp markeringsremsan på den sida av vägen som viltet försvann efter kollisionen. Vid kollision med vildsvin, björn, varg och lodjur placeras markeringsremsan cirka 100 meter från olycksplatsen. Informera polisen om detta. Om möjligt avlägsna döda djur från vägbanan, men tänk på din egen säkerhet. Försök inte att själv göra ett eftersök, djurets lidande kan förvärras. Försök inte att själv avliva det skadade djuret om du inte har den kunskapen. Om du har kört på en hund, försök aldrig att avliva den, låt veterinär avgöra.

KÄLLA: NATURSIDAN.SE

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bas Hogeling, Jesse Akkerman, Ferris Krygsman och Eric Akkerman deltog med sitt ekipage i Carbage Run.

Boteå invaderades av en bilkaravan från Nederländerna

Det visade sig att det rörde sig om ett skrotbilsrally med Helsingfors som slutlig destination

Då och då händer det saker och ting som får en att verkligen höja på ögonbrynen av förvåning. En sådan händelse ägde t ex rum måndagen den 15:e oktober 2018, när *Europaväg 4* helt oväntat kom att passera igenom bygden (se *Botebladets* vinternummer 2018-2019 på *www.botea.se*). Faktum är att det fanns en viss misstanke om att något liknande var på gång den 23:e januari i år. Undertecknad, med hustru, var nämligen ute och promenerade och på *Kalknäsvägen*, i riktning mot *Undroms* centrum, möter vi nämligen en högst märklig bilkaravan med lite udda och skraltiga bilar, där var och varannan bil tutar (och vilka signalhorn sen!) åt oss och blinkar med olika typer av starka strålkastare. Vår förvåning ökar alltmer ju fler bilar som vi möter och väl hemma kan vi konstatera att det har rört sig om ett 50-tal ekipage.

En stund senare, när jag sitter framför min dator, så ringer *Botebladets* mästertipsare, *Lars Blomén*, och berättar att det står ett gäng av märkliga fordon vid livsmedelsbutiken. Med raketfart kliver jag i ytterkläderna och småspringer till affären i hopp om att hinna dit innan de drar vidare. Men med facit på hand hade jag inte behövt ha så bråttom, för det visar sig att en av bilarna har råkat få problem med värmen/ventilationen i bilen, något som man dock lyckas fixa hjälpligt efter en del knåp.

Jag får mig en pratstund med både fordonets förare och dess passagerare. De berättar att både de själva och resterande bilar, som passerat genom bygden i en strid ström, kommer från *Nederländerna*. Själva har de sin hemvist i byn *Sintjohannesga*, ca 12 mil nordost om *Amsterdam*. De berättar vidare att de deltar i rallyt *Carbage Run*, med ca 500 deltagande bilar och med start i just *Nederländerna*, för att via *Sverige* gå i mål i *Helsingfors*, *Finland*, en liten nätt tripp på ca 300 mil den kortaste vägen. Rallyt handlar dock inte om att åka sträckan snabbast, utan istället har man möjlighet att välja mellan korta och långa dagsetapper, där utmaningen är att åka småvägar, för att på så sätt samla olika mängder av poäng. Likaså kan man under resans gång också välja att anta vissa poänggivande utmaningar. *”Igår kväll var till exempel utmaningen att äta sour herring (surströmming), något som vi dock inte gjorde”*, berättar de och skrattar glatt. Dagens sträcka visar sig vara mellan *Sörberge* och *Boden*. En tydlig indikation på att det inte handlar om att ta sig sträckan på så kort tid som möjligt, är det faktum att tävlingsreglerna säger att man måste stanna och hjälpa till om man ser någon som fått problem med sin bil. Detta bekräftas också när en bil, bogserande en annan bil, passerar förbi på vägen i motsatt riktning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det gäller i princip att kunna sin bil utan och innan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Volvons krånglande värmeväxlare fick fixas tillfälligt.

Väl framme i *Helsingfors*, efter fem dagar i bilen, utses sedan den mest originella bilen via omröstning, där man t ex bedömer utseende och signalhorn. En bil kör ut från butiksparkeringen och signalerar glatt farväl med ljudet från *Marseljäsen*, *Frankrikes* nationalsång.

Mina fyra nya vänner berättar vidare att deras ursprungliga plan, efter avslutat rally, var att ta sig hem från *Helsingfors* via båt. Det har dock visat sig att båten är inställd och att de därför kommer bli tvungna att köra via *Estland*, *Lettland*, *Litauen*, *Polen* och *Tyskland*, en ytterligare liten nätt tripp på mer än 200 mil.

Företaget *Carbage Run* (där ordet Carbage är en blinkning till ordet garbage, som betyder skräp), som grundades 2009, har sitt säte i *Nederländerna* och finns numer i fyra versioner. I dessa fyra rallyn, där man aldrig kör samma rutt två gånger, deltar årligen ca 1 500 bilar, som måste vara minst 20 år gamla med ett marknadsvärde som inte överstiger 1 000 Euro. Så den som råkade missa bilkaravanen genom *Boteå* den här gången, får därför dessvärre ingen andra chans.

av Rolf Ronestjärna

KÄLLA: CARBAGERUN.SE

De olika rallyna samlar mängder med deltagare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det Nederländska ekipaget kunde slutligen köra vidare efter det oplanerade stoppet utanför butiken i Undrom.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatons duktiga teaterensemble med Tomtemor Uta Körner i centrum.

Botatons proffsiga julrevy ”Vem tog Julen?” gick hem hos publiken

Botatons barn- och ungdomsteater bjöd på en humoristisk föreställning i Sunnersta Folkets Hus

Försök att föreställa dig det faktum att Jultomten skulle råka bli kidnappad inför julen. Det skulle inte vara speciellt lustigt, eller hur!? För det var precis vad som hände i *Sunnersta Folkets Hus* den 17:e december i samband med *Botatons* julrevy *Vem tog Julen?*, framförd av teaterföreningens barn- och ungdomsteater. Men bortrövandet av Jultomten visade sig tvärtom bli en väldigt lustfylld upplevelse i denna humoristiska revy, skriven av *Per Magnus Lilja* och *Ariane Körner* och där *Fredrik Abrahamsson* stod bakom text och musik till de tre sånger som framfördes. Speciellt inslaget med de två granarna, plankad från *Garvsyras* sketch *Gra-*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tomtenissarna imponerade under hela föreställningen, speciellt i samband med numret med polkagriskäpparna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tomtemor var väldigt trovärdig i sin tomtedräkt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Föreställningen bjöd även på en rolig intervjustund.

nar emellan, kom att väcka en hel del skratt bland publiken, där skådespelarna *Ellie Larsson* och *Ava Wictorén* imponerade med att klockrent sätta de många replikerna. Överhuvudtaget kunde man skönja mycket talang bland *Botatons* unga skådespelare, en talang som märkbart växer med varje produktion.

I huvudsak handlade revyn om Krampus, Jultomtens onde bror, som rövat bort Tomten och att Tomtemor därför måste försöka rädda julen, allt framfört med träffsäkerhet, humor och medryckande sång och musik. Under själva föreställningen klev skådespelarna ned från scenen och bjöd publiken på glögg och pepparkakor, ett mycket uppskattat inslag.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fem nöjda tomtenissar efter avklarad föreställning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Föreställningen ”Vem tog Julen?” kom att bjuda på en hel del komiska och minnesvärda ögonblick.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eskil Åslund

Grillomsbon Eskil Åslund har under största delen av sitt liv jobbat som mjölkbonde

I denna utgåva av Botebladet möter vi Eskil Åslund i Grillom

Grillomsbon *Eskil Åslund* är ytterligare en av alla dessa hjältar som ställt upp för en Porträttetintervju, både för *Botebladets* fortlevnad och för den goda sakens skull. Ett sådant engagemang uppskattas verkligen!

Vi slår oss ned i Eskils rymliga kök och *Botebladets* utsände tackar vänligt nej till fika, eftersom han för en stund sedan redan har fikat i samband med repor-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eskil Åslund har ett mångårigt engagemang inom Lantbrukarnas Riksförbund.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Arbetsbyxorna, eftersom dom har många fickor.

Sån är jag:
- Ganska lugn och svårstressad.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Satellittelefon, fiskeutrustning och en bok.

Jag blir glad när:
- Jag får träffa anhöriga och människor överhuvudtaget.

Någon jag gärna vill träffa:
- Så många, så det är omöjligt för mej att välja.

taget med *Göran Hällström* (se sidan 31). Eskil berättar inledningsvis att han föddes på *Sundsvalls BB* och kom att tillbringa sina första fem år i byn *Östavall*, ca 20 km sydväst om *Ånge*. Han var äldst i en syskonskara bestående av tre pojkar och två flickor och föräldrarna Yngve och Saga (se *Botebladets* vårnummer 2006 på *www.botea.se*) drev tillsammans ett litet småbruk; bestående av en häst, ett par-tre kor, en hushållsgris och några höns. Pappa Yngve jobbade i skogen och mamma Saga tog hand om hushållet och hade huvudansvaret för gården. När Eskil var fem år gammal brann dessvärre gårdens ladugård ned och familjen kom under Eskils och syskonens uppväxt att flytta i omgångar till platserna *Gåltjärn*, *Hjältan*, *Ljungå*, för att 1969 slutligen hamna i *Grillom*.

På samtliga platser där man bodde bedrev föräldrarna jordbruk och syskonen fick från tidiga år vara med och hjälpa till på gården, med det de klarade av att göra. Redan som åttaåring fick Eskil börja köra gårdens traktor. *”Böndernas ungar brukar alltid få hjälpa till med sysslorna. Personligen tyckte jag att det var roligt och jag gjorde det med stor glädje!”*, minns han. Någon veckopeng var det inte tal om, men syskonen kunde ibland få lite småslantar för vissa göromål som de gjorde. Även om sysslorna på gården var ganska tidskrävande, så fanns det ändå tid för att roa sig med kompisarna. På sommaren kom det till stor del att handla om bad och framför allt fiske. Föräldrarna ägde nämligen en träeka med snurra, som barnen hade tillåtelse att använda. *”Vi var ute med den för jämnan och ibland kunde vi vara borta hela dagen utan att mamma och pappa oroade sej nämnvärt.”* Ofta tog man också cykeln och for ut för att leta tomglas. *”Tio tomglas betydde en halvliter glass, som vi sedan delade i tre delar och därefter lottade vem som skulle bli tvungen att nöja sej med den besvärliga mittendelen”*, minns Eskil och skrattar glatt. Vintertid kom det mest att handla om skid- och skridskoåkning.

Efter grundskolan blev det treårig fackskola (motsvarighet till dagens gymnasiet), med inriktning på kemi, i *Sundsvall*. Efter det att han gick ut där 1971 blev det militärtjänst på *I 21* i *Sollefteå*. Efter utryckning, året därpå, flyttade han till *Grillom*, för att en tid jobba på föräldrarnas jordbruk. Tanken var nämligen den att han, precis som en del av hans klasskompisar på fackskolan hade gjort, skulle söka jobb inom t ex kemi- och pappersmasseindustrin. *”Men så blev det inte, för bondebanan var redan utstakad för mej. För jag gillade verkligen jobbet och jag fick vartefter mer och mer ansvar”*, minns Eskil och tillägger: *”Det är, enligt mej, världens bästa jobb, förutom att man inte tjänar några direkta pengar på det. Mjölkbönderna får nämligen lika lite för mjölken idag, som dom fick för 40 år sedan”*, konstaterar Eskil. *”Men när man kommer ut i ladugården, så möts man av en hel rad kodamer som man upplever att dom tycker om en. Dom beter sig som människor känslomässigt. Det är helt underbara djur och det känns fantastiskt att man har fått syssla med det här under hela sitt liv!”*, brister Eskil lyriskt ut och ler med hela ansiktet.

1970 blev Eskil tillsammans med *Marie Boman* i grannbyn och några år senare började barnen att trilla in. 1978 föddes sonen Tommy, som bor i *Tybränn*, jobbar hos *TSB Borrentreprenad*, är gift och har tre barn. Samma år bygg-

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grillomsbon Eskil Åslund trivs utomordentligt med att vara pensionär efter att ha varit mjölkbonde under hela sitt liv.

de de ett hus i *Grillom* och året därpå gick Eskil in som delägare på *Grilloms gård*. 1980 utökades familjen med dottern Helena, som bor i *Helgum*, är gift och jobbar inom äldreomsorgen. 1986 fulländades barnaskaran med dottern Kristina, som bor i *Sundsvall*, har två barn och är utbildad undersköterska. 1990 övertog brodern Martin föräldrarnas andel i jordbruket. 1993 bestämde sig Eskil och Marie för att gå skilda vägar.

Eskil berättar vidare att han hade haft ett andligt intresse under åren och en tid efter skilsmässan kom han, av en tillfällighet, i samspråk med ett Jehovas vittne och det ledde till att han började studera Bibeln med denne, både hemma hos sig och hos honom. Efter en tid fick han med sig den framtida hustrun Gun, som just då var anställd hos honom, när han for till vittnet för att studera Bibeln. Efter ett tag började Eskil och Gun få känslor för varandra och blev tillsammans och de bestämde sig även båda för att bli Jehovas vittnen. Nästa steg för dem var att gifta sig, vilket de gjorde 1995, och året därpå lät de döpa sig och kom med i församlingen i *Sollefteå*. Där har de, sedan dess, sitt andliga hem. 1996 överlät Eskil sin del i jordbruket till Martin och de närmaste fem-sex åren hade han diverse jobb inom olika lantbruk och han investerade även i en grävare. 2001 föddes dottern Märta, som bor i *Rista* och som bedriver mjölkproduktion på *Grilloms gård* (se *Botebladets* vårnummer 2023 på *www.botea.se*). 2002 bestämde sig Eskil och Gun för att flytta till *Nordmaling*, där de drog igång äggproduktion med 9 000 höns, samtidigt som Eskil kom att jobba inom kriminalvården på halvtid. Gun, i sin tur, bedrev hundpensionat och hade även en gårdsbutik, samtidigt som hon tog hand om de båda barnen. För 2004 kom nämligen dottern Alva – som bor i *Alunda*, är utbildad gymnasieekonom och idag jobbar på ett charkuteri – till världen.

Vid årsskiftet 2009-2010 bestämde sig dock Eskil och Gun för att flytta tillbaka till *Boteå*. *”Vi kände båda en dragning till hembygden och vi ville också komma närmare våra föräldrar, som började komma till åren”*, förklarar Eskil, som dock inte kände sig klar som mjölkbonde utan istället skaffade 24 mjölkkor som han hyrde in på *Grilloms gård*. Som mest kom han att ha 60 kor och han fortsatte som mjölkbonde fram till 2018, då han gick i pension.

Dottern Märta har kommit att gå i pappa Eskils fotspår, för 2021 skaffade hon mjölkkor och hyrde hon in sig hos sin farbror Martin. Första året stöttade Eskil henne på heltid, eftersom hon hade en fast anställning hos *Altins Trafik AB*, och efter det händer det att han någon gång ibland hoppar in och hjälper till. *”Till exempel ringde dom halv sju i morse och ville att jag skulle komma och hjälpa dom med ett tekniskt problem med mjölkanläggningen, för jag kan ju det mesta om den”* berättar Eskil och ler brett och fortsätter: *”Det har varit fascinerande att få vara med om den tekniska utvecklingen inom lantbruket, som också har effektiviserat och optimerat både mjölkproduktionen och själva lantbruket i sej!”*

Jobbet, familjen och församlingen har tagit det mesta av Eskils tid, så han har inte haft så mycket tid över för att odla några egentliga intressen. Från 1986 fram till idag har han dock varit engagerad inom *LRF* (*Lantbrukarnas Riksförbund*), både på kommun- och lokalnivå. I kommungruppen har han suttit som ordförande i halvdussinet år och i lokalgruppen har han varit med i styrelsen i snart 25 år och halva tiden suttit som ordförande. Under åren har han dessutom haft ett engagemang inom jakt- fiske- och vägföreningar i bygden.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eskil Åslund framför bostadshuset i Grillom. Till vänster syns det hus som han och dåvarande hustrun byggde 1978.

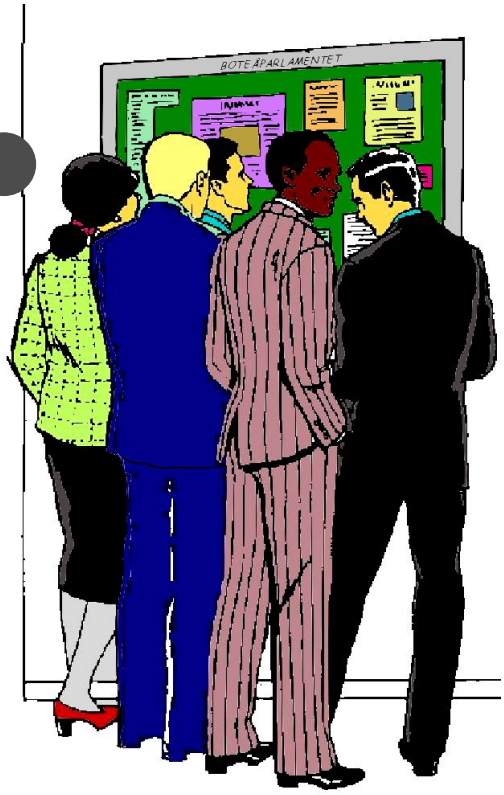

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det ett antal en- och tvårumslägenheter på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsägaren Cyrille Firino Martell på 076-32 35 983 för ytterligare information.

Lägenheten på bilden är inte för uthyrning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåparlamentets årliga Byating hölls traditionsenligt i Sunnersta Folkets Hus.

Boteåparlamentet höll sitt Byating

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson valdes till ordförande för Byatinget.

Dussinet Boteåbor närvarade vid Byatinget

Den 29:e oktober höll *Boteåparlamentet*, bygdens folkvalda byalag, sitt årliga Byating i *Sunnersta Folkets Hus*. *Pia Hedberg*, Parlamentets ordinarie ordförande som fanns med på länk, hälsade inledningsvis välkommen.

Till ordförande för Byatinget valdes Ristabon, *Lennart Johansson* och denne lotsade smidigt de församlade genom mötets dagordning, som sin vana troget innehöll bl a ekonomisk redovisning, verksamhetsplan och verksamhetsberättelse (finns tillgänglig på *www.botea.se* under fliken *Parlamentet*). Dessutom delgavs årsberättelserna för *Boteå Bibliotek* och *Boteå Utvecklingsgrupp (BUG)*. Efteråt serverades smörgåstårta

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson, Tobias Nilimaa, K G Gokisvari, Uta Körner och Lars Blomén njöt samtliga av smörgåstårtan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mötet gick bl a igenom den intresseanmälan som Boteå Utvecklingsgrupp skickat till Leader Höga Kusten.

Utvecklingsmöte i Sunnersta Folkets Hus

Dryga dussinet föreningsrepresentanter närvarade vid Boteåparlamentets utvecklingsmöte

I förra numret av *Botebladet* presenterades en redogörelse för hur långt det s k *Projekt Hundratusen*, som drog igång våren 2022, hade kommit och att *Sollefteå kommun* hade skjutit till ytterligare 100 000 kr.

Sedan dess har bygden fått ta emot ytterligare 100 000 kr från kommunen, tänkta att vara katalysatorpengar för uppväxling. Med anledningen av dessa pengar hölls den 28:e januari ett möte i *Sunnersta Folkets Hus* dit *Boteåparlamentet*, bygdens folkvalda byalag, hade bjudit in bygdens föreningar och övriga intresserade för information och samtal.

Inledningsvis redogjorde *Boteå Utvecklingsgrupp* för den intresseanmälan som lämnats in till *Leader Höga Kusten*, avseende bygdens utvecklingsprojekt, och som är tänkt att utmynna i en projektansökan. Dels planerar man att sätta upp skyltar med turistinformation på sex platser i bygden och att marknadsföra bygden digitalt. Likaså ämnar man placera ut ett antal vägskyltar som vägvisare till olika sevärdheter och dessutom vill man bygga halvdussinet vindskydd i trä på olika platser i bygden. Man planerar även att rusta upp badstranden i *Björksjön*, med bl a en ny toalett, och även uppgradera badplatserna i *Undrom* och *Gålsjö*. Man tänker sig också att göra i ordning samlingsplatsen vid butiken i *Undrom* och där eventuellt anlägga någon typ av golfbana (mini/frisbee), samt att fixa till vissa parkeringar i bygden.

Mötet beslutade att öronmärka de senaste 100 000 kr för ett framtida projekt.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Projektet, som har arbetsnamnet”Boteå året om”, är tänkt att gynna turismen och få folk att flytta till bygden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Orkestern Björksjösvängen (enligt nedanstående uppräkning) har funnits till i ett decennium.

Cafékväll hölls i Björksjöns Folkets Hus

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Besökarna prickades av på medlemslistan.

Björksjösvängen avslutade sitt tioårsfirande

Under 2023 firade föreningen *Björksjösvängen* sitt tioårsjubileum. Redan i januari inleddes firandet med en cafékväll och i juni fortsatte firandet med en dragspelsstämma vid *Björksjöns Folkets Hus*, för att den 17:e november avslutas med en cafékväll i just folkets hus.

Cafékvällen, som kvällen till ära var gratis för föreningens medlemmar, gick som sig bör i musikens tecken, med svängig underhållning av gruppen *Björksjösvängen*, som består av medlemmarna *Arne Backberg*, *Klas Häggblad*, *Per Häggblad*, *Stefan Gideonsson*, *Sören Israelsson* och *Åke Johansson*. För den sistnämnde visade det sig vara hans avskedsföreställning.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björksjöns Folkets Hus är Björksjösvängens hemmaplan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Som vanligt bjöd Björksjösvängen på svängiga toner.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En hel del av Fritidsgårdens barn ville lära sig spela bordtennis och fick instruktioner av två riktiga klasspelare.

Pingisintroduktion ägde rum på Kalknäs skola

Fritidsgårdens barn fick specialisthjälp

Västernorrlands Idrottsförbund erbjuder just nu riktade resurser till platser som önskar stimulera till ökad idrottsutövning bland barn och ungdomar. *Undroms IF* har fått möjlighet att delta i projektet och med det fått medel till att anskaffa ett pingisbord plus halvdussinet pingisrack och bollar.

Den 26:e januari hölls en introduktionssamling för Fritidsgårdens barn och ungdomar, där *Eva Nordlander*, från *Kungsgårdens IS*, och *Magnus Norgren*, från *Docksta BTK*, fanns på plats för att inspirera och ge de första grunderna för hur man spelar pingis. Magnus, som tillhör Sverigeeliten, tillhör det paralympiska landslaget och har vunnit fem SM-guld i sin klass.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det nyinköpta pingisbordet går också att använda ute.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eva Nordlander lärde barnen hur man spelar pingis.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Magnus Norgren lärde barnen serva och ta emot serv.

FOTO: UTA KÖRNER

Författaren Maria Blomster är på gång med en trilogi om människorna i det första århundradets Höga Kusten.

Författarafton hölls i Boteå Sockenstuga

FOTO: UTA KÖRNER

Maria Blomster gav ett smakprov ur båda sina böcker.

Arrangemanget lockade en hel del utifrån

Författaraftnarna, arrangerade av *Bibliotekets Vänner i Boteå*, har kommit att bli uppskattade tillställningar. Arrangemanget med författaren *Maria Blomster*, den 23:e november i *Boteå Sockenstuga*, kom att locka ett knappt 20-tal intresserade.

Maria, född i *Stockholm*, men som hela sitt vuxna liv har bott i *Höga Kusten*, har bl a jobbat som museipedagog i *Gene Fornby*. Idag driver hon friluftsanläggningen *Lappuddens Friluftscenter* i *Nordingrå*. *I kungens tjänst* (2021) och *Gudinnans folk* (2022) är de två första titlarna i romantrilogin *Vikmännens rike*, som handlar om de första bofasta människornas öden och äventyr i *Höga Kusten* under järnåldern.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: UTA KÖRNER

En hel del intresserade hade tagit sig till Sockenstugan.

FOTO: UTA KÖRNER

Den tredje boken i trilogin är tänkt att komma ut 2024.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåkören och Non-Stopkören hade valt att slå ihop sina påsar vid Öresmötet i Boteå Sockenstuga.

Öresmöte hölls i Boteå Sockenstuga

Biskopen förärade Öresmötet med sin närvaro

Boteå Församlings kontinuerliga s k *Öresmöten* brukar vara gemytliga tillställningar. Mötet den 30:e november, i *Boteå Sockenstuga*, var givetvis inget undantag och bjöd dessutom på ett välkomponerat program med underhållning av *Boteåkören* och *Non-Stopkören*, ledda av kantor *Eva Rosell*, samt av *Ann-Charlotte Agrell*, *Boteås* egen sångfågel.

En liten rolig detalj, under kvällen, var det följe; bl a bestående av *Eva Nordung-Byström*, biskop i *Härnösands stift*, och *Charlotte Odelberg*, församlingens kyrkoherde, som trädde in i lokalen strax innan mötets början. Besöket visade sig vara en programpunkt i den pågående biskopsvisitationen i pastoratet.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ann-Charlotte Agrell sjöng till eget ackompanjemang.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Öresmötet besöktes, kvällen till ära, av stiftets biskop.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie-Louise, Ann-Britt och Ulla höll i serveringen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det verkade nästan som om Boteås alla skrämmande varelser hade sökt sig till Sunnersta Folkets Hus.

Halloweenfirande i Sunnersta Folkets Hus

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En spöklik skara hade ansvar för Halloweendiscot.

Spöken sammanströmlade på ett Halloweendisco

Halloween är ursprungligen en keltisk höstfest som markerade skördetiden, då man tände eldar för att vägleda de döda och skrämma bort häxor. När högtiden kom till *USA*, med de irländska invandrarna under 1800-talet, betraktades den som vidskepelse.

Botatons Kulturförening har under ett antal år arrangerat uppskattade Halloweenfiranden för bygdens barn. Den 29:e oktober inbjöd man, dagen till ära, till ett Halloweendisco i *Sunnersta Folkets Hus*, där det bl a även fanns möjlighet att, med hjälp av ficklampa, nattvandra i skogen utanför och delta i kvällens tävling för bästa kostymering.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vissa av gastarna var mer spöklika än andra.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vissa spöken gav sig även ut på turné i bygden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lucian Jasmine Hellborg besökte, tillsammans med halvdussinet tärnor, Vallänge särskilt boende.

Luciafirande på Vallänge särskilt boende

Luciatåget bjöd på julstämning och värme

Lions Clubs mångåriga och årliga luciatåg på *Vallänge särskilt boende* i *Grillom* är en en mycket uppskattad tradition hos både brukare och personal. Enligt de medföljande ledarna var besöket på *Vallänge* det 17:e som luciaföljet gjorde för dagen och det märktes tydligt att man hade börjat få rutin, för sångerna satt som en smäck (kanske också beroende på att *Annelie Eriksson*, från *Kulturskolan*, var med och stöttade). Enligt uppgift hade tärnorna, under dagen, turats om att bära luciakronan. En liten rolig detalj var att lucian; *Jasmine Hellborg*, faktiskt har sina rötter i *Undrom* eftersom mamma till henne är *Jenny Blomén* och mormor och morfar är *Kerstin Wiking* och *Lars Blomén*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Natten gick tunga fjät på Vallänge särskilt boende.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Luciatåget bjöd på stämningsfull och vacker sång.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Luciatågets besök var kort, men mycket uppskattat.

FOTO: LARS BODIN

Julmarknaden i Sunnersta Folkets Hus lockade både utställare och besökare från när och fjärran.

Julmarknad hölls i Sunnersta Folkets Hus

Den årliga julmarknaden i Sunnersta Folkets Hus har blivit ett lyckat inslag inför julen

Den årliga julmarknaden i *Sunnersta Folkets Hus* hölls i år den 26:e november. Det var som vanligt en trevlig stämning och en hel del besökare.

De tiotalet stånden sålde bl a påsar med kakor och lussebullar, handgjorda knivar, honung, stickat och virkat. Ett stånd hade second hand med bl a dukar och gardiner och ett annat sålde handgjorda armband i tenntråd och skinn. Dessutom fanns det en hel del julpynt av olika slag. Några små barn dansade och lekte runt granen en stund, vilket förhöjde julstämningen ytterligare. På parkeringen utanför erbjöds det hästridning. Jag gick runt i lokalen och lyssnade på vad besökarna hade att säga om tillställningen och här är några kommentarer: *”Fantastiskt att vi kan ha vår egen lilla julmarknad här!”*, *”Jag fick tag på lussekatter och en jullöpare till köksbordet!”* och *”Roligt att få lite inspiration inför julen!”* Jag tolkar detta som att Boteåborna uppskattar ”sin egen” julmarknad. Givetvis fanns det även tillfälle för besökarna att få sig en kopp kaffe med dopp.

av Ulla Bodin

FOTO: LARS BODIN

Julmarknaden lockade både ung som gammal.

FOTO: LARS BODIN

Ute på parkeringen fanns det möjlighet att rida häst.

FOTO: ULLA BODIN

Ulrika Bergman, ägare till Fik i Butik, hade som vanligt dukat upp egenbakade godsaker på julmarknaden.

Julmarknad hölls i Fik i Butik i Björkå

Den årliga julmarknaden i Fik i Butik i Björkå har blivit ett lyckat inslag inför julen

Den 3:e och 4:e december anordnade *Ulrika Bergman* sin traditionsenliga och av många uppskattade julmarknad i *Fik i Butik* i *Björkå*. Utomhus var det bitande kallt, vilket gjorde att den varma och välkomnande stämningen som fanns i lokalen förstärktes ytterligare.

Det både doftade och utstrålade en härlig julstämning i lokalen och trots att lokalen inte är så stor kunde ett ganska stort antal försäljare ställa upp sina bord och visa sina produkter. Det såldes bl a handgjorda löpare, vantar och mössor, tomtar, julkort, skärbrädor och vedkorgar, så det var ett varierat utbud. En jämn ström av besökare kom och gick. Vissa av dem handlade från marknaden, medan andra bara slog sig ned vid ett bord och tog sig en fika. Ulrika hade nämligen som vanligt dukat upp med en hel del egenbakade godsaker i sin trevliga butik. Där fanns bl a kladdkaka med grädde, lussekatter, rullrån, kolakakor och kokostoppar, vilket serverades tillsammans med en kopp rykande hett kaffe eller te, vilket var välgörande en kall dag som denna.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Julmarknaden lockade både ung som gammal.

FOTO: ULLA BODIN

Det fanns mängder av hantverk till försäljning.

FOTO: LARS BODIN

Den årliga julkonserten i Boteå har blivit en mycket uppskattad och välbesökt jultradition.

Julkonsert med tradition i Överlännäs kyrka

Den årliga julkonserten, som hölls i Överlännäs kyrka, bjöd på julstämning och skönа toner

Så blev det åter dags för den årliga julkonserten med *Holmsten Trio* (dock en rumphuggen sådan, med inlånad trummis och pianist), *Klas* och *Sanna Norberg* och *Boteåkören*. Konserten, som vartannat år brukar hållas i *Överlännäs kyrka* respektive *Boteå kyrka*, hölls den 29:e december och den här gången var det *Överlännäs kyrkas* tur att stå som värd.

Repertoaren var som vanligt en kompott av diverse julåtar, vissa kopplade direkt till julen, medan andra hade ett tema, eller text som kunde kopplas till andra situationer. En av julsångerna hade basisten *Stefan Bonér* skrivit. Texten, som handlade om en ljusstake av trä, klumpigt målad och lite sned, var lite tragisk, eftersom ljusstaken aldrig kom att användas som ljusstake. En av mina personliga favoriter var en repris, som stack ut lika mycket i år som den gjorde förra året. *Eva Rosell*, pastoratets kantor och körledare för *Boteåkören*, och *Jesper Norberg* spelade än en gång *Heinzelmännchens Wachtparade, Op. 5* av *Kurt Noack* fyrhändigt på pianot. Det var fantastiskt att få lyssna till detta! Sist sjöng *Klas Norberg Adams Julsång*, i folkmun kallad *O, helga natt*. Mitt i sången kom Klas och Sannas son ut från sakristian och filmade pappa med en mobil…i närbild! Klas, som det fullblodsproffs han är, log bara lite och sjöng vidare med samma intensitet. Detta blev ett litet komiskt inslag som värmde lite extra under konserten.

av Ulla Bodin

FOTO: LARS BODIN

Sanna och Klas Norberg bidrog med sång och spel.

FOTO: LARS BODIN

Eva Rosell och Jesper Norberg spelade fyrhändigt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Solumsbon Göran Hällström har sedan 1970-talet haft som intresse att producera kartor.

Göran Hällström har tagit fram en karta

Kartan, som Göran Hällström har tagit fram, visar promenadstigar på Boteååsen

Solumsbon *Göran Hällström* har lite av ett ovanligt intresse, för sedan i slutet av 1970-talet ritar han nämligen kartor. Det hela får dock sin förklaring när man får veta att han har hållit på med orientering ända sedan i unga år och att det är den typen av kartor som det rör sig om. Efter ett ganska långt uppehåll tog Göran åter upp orienterandet 1975, i samband med att hans son blev intresserad och även började orientera. Sedan dess har han haft ett brinnande orienteringsintresse och långt upp i åren, fram till för ca fem år sedan, kunde det bli bortåt 30 tävlingar, och lika många träningstävlingar, per år. Han har t ex kontinuerligt deltagit i den s k *Femdagars* och även tävlat i Veteran-VM.

När det gäller Görans kartritning, och då först och främst orienteringskartor, så är det ett arbete som fortgående pågår. *”Kartor måste nämligen ständigt uppdateras, eftersom landskapet förändras; till exempel i samband med nya hyggen eller stigar som växer igen”*, förklarar han. Till sin hjälp har han *Lantmäteriets* material, som går att ladda ned gratis från nätet.

Görans senaste karta är dock ingen orienteringskarta, utan rätt och slätt en karta över *Boteååsen. ”Jag tänkte att det kunde vara roligt och intressant för den som vill vandra stigarna på Boteååsen.”* Kartan finns att ladda ned på *https://botea.se/botepdf/Boteasen.pdf*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Göran är, trots kommen till åren, en aktiv orienterare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Göran har gjort en karta över Skuleskogens Nationalpark.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Elbehovet bland hushåll och företag ökar ständigt, så kapaciteten på elnätet behöver därför öka och effektiviseras.

Kabelnedgrävningar har ägt rum i Boteå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Snö, åska och avgrävningar brukar ställa till problem.

Sollefteå kommun är ett högprioriterat område

Det torde vara allmänt känt att det är elbolaget *E.ON* som ansvarar för elnätet i *Sollefteå kommun* och i *Boteå*. Under hösten och vintern har det pågått omfattande grävarbeten på olika håll i bygden. *”Antingen har vi grävt ned ny kabel eller också isolerat befintliga luftledningar, som en del i att göra hela elnätet vädersäkrat och även kunna ge bättre leveranser”*, förklarar *Lena Berglund*, regionschef norr för *E.ON Sverige*. För att höja kapaciteten ytterligare byter man även ut vissa nätstationer och kabelskåp. *Sollefteå kommun* har, enligt Lena, på senare tid varit ett prioriterat område och under 2023 satsade *E.ON* runt 40 miljoner kronor på detta område.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

För att vädersäkra elnätet läggs ledningar under jord.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det har funnits en stor acceptans bland markägarna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatons planerade novellfilm kommer att visas i Sunnersta Folkets Hus någon gång under hösten.

Filmproduktion är på gång hos Botaton

Botatons barnteater producerar novellfilm

Kulturföreningen *Botatons* teaterverksamhet har ständigt något på gång. Efter den succéartade julrevyn har man nu dragit igång ett filmprojekt, som är tänkt att utmynna i en novellfilm. Filmen, som döpts till *Detektivbyrån André* och som beräknas att bli 35-40 minuter lång, handlar om en detektivbyrå som tar hjälp av olika väsen från skuggriket för att hitta en försvunnen flicka. Regissör *Per Magnus Lilja,* som skrivit manus, och de 14 barnen är just nu i full färd med karaktärsanalys och att läsa och lära in manus, för att sedan dra igång med filmandet i vår. Målet är också att tävla med filmen i olika kortfilmsfestivaler med inriktning på barn- och ungdomar.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatons teaterensemble rör sig bland filmstorheter.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Magnus Lilja har skrivit manus och regisserar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Novellfilmen kommer bli i full HD och i formatet 16:9.

Arga Gubben

Efter en veckas ihållande kyla blev det mildare och en solig dag senare, när jag promenerar mot Skogsblomman, ser jag en rörelse inne i skogen. Kanske en älg? Jag tittar närmare och ser då en man som gräver frenetiskt i snön, emellanåt grymtandes och ibland stoppandes något i en säck. Efter en stund inser jag att det är Gubben och då ser jag också ytterligare en rörelse i gropen. Hubert är nämligen också där och hjälper till med grävandet. Om han hittar något är oklart, men han upptäcker mig och ger ifrån sig ett gläfsande. Gubben tittar upp. **AG:** Vad glor ni på!? Äsch, är det redaktörn igen. Sinnebilden av ett frågetecken. Ja, jag gräver i snön och det angår er inte varför. **BB:** Jag kan ändå inte undgå att fundera på varför. **AG:** Självklart. Men så mycket kan jag avslöja, att detta kommer att förändra allt. Så det så! **BB:** Låter onekligen spännande. Är det hemligt för att ni inte har tagit patent på idén än? **AG:** Patent!? Nä, detta är ingen ny uppfinning. Gammal god teknik. Tillförlitlig och billig, men bra. (Han kommer pulsande genom snön med säcken och visar.) **BB:** Kottar fulla med snö!? Hur i friden ska detta ändra något!? **AG:** Gengas redaktörn, gengas. **BB:** Ska ni bygga en gengasdriven generator? **AG:** Nej, för höge farao! Att köra bil på förstås. Gammal god teknik som är utprovad sedan länge. **BB:** Jaha, ja. Behärskar ni verkligen detta? **AG:** Klart jag gör! Och om jag inte gör det, så frågar jag dom som vet. En Botebo, som vet allt, har tipsat mej om att kottar är det bästa som finns för gengasdrift. Jag har via kontakter fått nys om ett gengasaggregat som är till salu, så nu kommer jag inte att betala ett öre mer för drivmedel. **BB:** Hur långt tror ni att ni kommer med dom där kottarna? Ja, när dom tinat fram och torkat då vill säga. **AG:** Dom är redan torra. Det är därför jag tar dom på marken. Dom som sitter på träden är färska, förstår redaktörn. Och så sitter dom för högt. Lite snö gör inget. Den smälter i elden. **BB:** Jag gratulerar er om ni får dom där att brinna. Dessutom gissar jag att det kommer att behövas kubikmetervis med kottar om ni ska åka längre än till postlådan. **AG:** Det trodde jag aldrig att jag skulle få höra. Redaktörn pessimistisk. Den evige optimisten som tvivlar när han har lösningen framför ögonen. **BB:** Om nu detta vore lösningen, så hade vi nog haft allt på plats redan nu. Det här övergavs redan på fyrtiotalet. Det finns förvisso entusiaster som kör med gengas, men vi har inte tillräckligt med skog för att förse alla bilar med ved eller träkol. Idén med kottar tror jag ni får överge. En fördel dock, är att gengas är koldioxidneutralt. **AG:** Ha, jag ska bjuda redaktörn på en åktur när jag har allt igång. Då får vi se vem som har rätt! **BB:** Det ser jag fram emot!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

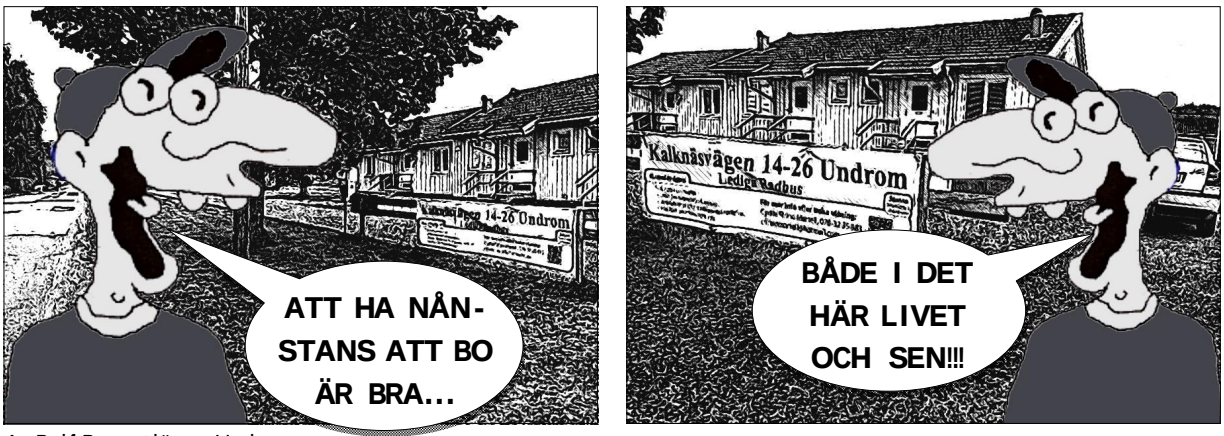

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

VÄLKOMMEN

STOR KAKFROSSA
och välkomstfika för alla nyinflyttade
Söndagen den 21/4 kl 13-16 i Sunnersta FH
Anmälan om att bidra med en kaksort senast 11/4 (minst 20 st "bagare" behövs för att evenemanget ska kunna genomföras). Bygdens föreningar har bjudits in till att komma och informera om sin förening. Anmälan om kaksort sker till
Ingrid Viking, 076-800 21 18

VÄLKOMMEN TILL FÖRFATTAR-KVÄLL MÅNDAGEN DEN 18/3 KL 18.30 I BOTEÅ SOCKENSTUGA
Författaren Jenny Elfving släpper sin debutroman *"Revor av ljus"*, som är en historisk roman som utspelar sig på Högbondens fyr
Arrangör: Sollefteå Bibliotek

UNDROMS IF
+ Ungdomsfotboll + Längdskidåkning
+ Fritidsgård + Spinning
Medlemsförmån hos Hårlooken i Björkå

Medlemskort:
Familj 200 kr, vuxen 100 kr, barn upp till 16 år 50 kr
Bankgiro 5458-5492

Medlemskortförsäljning:
Lollo Wallblom, 0612-604 63
Anders Bodin, 070-663 35 06

Hemsida: https://www.laget.se/undromsif

Stöd brottsbekämpningen i bygden genom att bli medlem i föreningen! Medlemsavgiften 250 kr betalas in på **bankgiro 719-4632**

Telefonnummer & mejl till Byavakten: 073-829 59 09 - byavakten@botea.se

BJÖRKÅ - BJÖRKÅDALENS IF
ELLJUSSPÅR – BASTU – GYM
BADPLATS - FOTBOLLSPLAN
SWISH: 123 131 78 82

VÄLKOMMEN TILL TANN-SJÖTRÄFFEN
Lördagen den 24/2 kl 11
Arrangör: Boteå Skoterklubb

ÅRSMÖTE FÖR KULTUR-FÖRENINGEN BOTATON
Söndagen den 17/3 kl 15 i Sunnersta Folkets Hus
- Alla intresserade är välkomna -

ÅRSMÖTE FÖR SUNNERSTA FOLKETSHUSFÖRENING
Måndagen den 18/3 kl 18 i Sunnersta Folkets Hus
- Alla intresserade är välkomna -

VÄLKOMMEN TILL MUSIKCAFÉ
Torsdagen den 21/3 kl 19 i Boteå Sockenstuga
- Boteåkören, fika och trevlig samvaro -

ÅRSMÖTE FÖR UNDROMS IF
Söndagen den 7/4 kl 15 i Sunnersta Folkets Hus
- Alla intresserade är välkomna -

VÄLKOMMEN TILL VALBORGS-MÄSSOFIRANDE
30/4 kl 18.30 på Rixdan i Björkåbruk

¤ KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING
¤ LOTTERI ¤ SÅNGUPPTRÄDANDE AV FAMILJEN RONESTJÄRNA ¤ BRASA
Arrangör: Björkå Samhällsförening

OBS! FIRANDET KAN KOMMA ATT STÄLLAS IN OM DET INTE GÅR ATT UPPBÅDA TILLRÄCKLIGT MYCKET BRÄNNBART MATERIAL. HÅLL DÄRFÖR UTKIK PÅ BOTEA.SE + ANSLAGSTAVLORNA I BJÖRKÅ, GRILLOM & UNDROM

LUNCHTRAV

ARENA Dannero
Boteå-Styrnäs-dagen
Fredagen den 3 maj kl 12.20

gästboken

Jag föddes 1966 på Sollefteå BB. På den tiden prioriterades sådant och förhoppningsvis kommer det att prioriteras igen. Orten vi bodde på, under mina tre första levnadsår, var Kramfors, närmare bestämt uppe på Åsgatan, Björstaberget. Både mina far- och morföräldrar kom från Kramfors. 1969 bar flyttlasset av till Stockholm, där jag kom att växa upp.

Morfar och mormor bodde på Gumåsvägen i Kramfors, mitt emot en sedan länge riven liten butik, nära Skarpåkerskolan. Sommarlov, jullov och sportlov bar det oftast av till Ådalen, och till morfar och mormor, där åtminstone mitt hjärta alltid blev kvar. Jag sade redan som liten att jag skulle flytta tillbaka till Ådalen, och så blev det! Men det blev istället till Sollefteå, där jag hade min moster Margareta Svensson och hennes man; morbro´ Rolf Svensson, som sedermera kom att bosätta sig i just Boteå, i ett hus på Kyrkvägen. Jag har så mycket att tacka dem för!

Besöken hos moster och morbro´i Boteå blev många, med utgångspunkt från Sollefteå. Jag har även spelat och sjungit i Boteå Sockenstuga vid ett tillfälle och även lyssnat på ett föredrag om Palestina med Maria Norgren, på Hildas Trädgård. Boteå har varit som en extra hemort för mig; med den lilla närlivsbutiken i Undrom och den underbara doften av kodynga från bondgårdarna, mjölken från Grilloms gård, 60-årskalas i Sunnersta Folkets Hus, blåbärsplockning i skogarna runt omkring, boulespel på Kalknäs hockeyrink (med f d Expressenprofilen, sportjournalisten Stickan Bodin, vars son Jonas jag än idag är god vän med).

På flera sätt har jag intalat mig att Sollefteå är en stad i lagom storlek för mig, eftersom jag ändå är uppväxt i huvudstadens myller och stress. Men i mitt hjärta har jag sneglat än mer mot landsbygden och kanske är det främst ekonomin som hindrar mig från att flytta ut på landet. Jag har sneglat åt Resele, Junsele, och jag har sneglat åt Boteå. Den till synes omöjliga drömmen om ett litet torp, med odlingsbar mark, återuppväcktes av ”Signerat” i Botebladet, när jag satt på Biblioteket och läste om Jessica Ullström. Det fick mig att genast ringa upp Rolf Ronestjärna och i ren eufori beställa en prenumeration.

Jag har de senaste åren fått ett ökat intresse för odling och återbruk och jag prenumererar t ex på tidningen ÅTER. Och av dessa tre orter, som jag nämnde ovan, har Boteå det klart bästa odlingsklimatet. Det ska sägas att jag trivs alldeles utmärkt att ha Sollefteå som bostadsort, så det är i så fall ett torp och odling som lockar. Men som sagt, för detta krävs det kapital. Men drömma får man ju!

Jag som gillar långa vandringar, och har gått Nipleden ett antal gånger, blev mäkta sugen på Anders Bodins 2,5-milare. Den kommer nog bli av. Den leden slutar strax söder om sjön Stordegersjön, där morfars hade sommarstuga, och vi som barnbarn vistades i varje sommar. När jag för något år sedan hittade en bok om Stordegersjön, på Dahlbergs bokhandel — ”Berättelser från Stordegersjön” av Ingrid Fahlén, från Styrnäs, och som handlar om Arvid och Lovisa Häggkvist — inhandlades den omgående. Den innehåller fantastiska lokala berättelser från mitten av 1900-talet. Jag och en vän från Bollstabruk åkte till Stordegersjön, med Turistföreningen, och fick se platsen där Häggkvistarna bodde.

Mitt hjärta kommer alltid att klappa för Ådalen, oavsett om jag genom ett mirakel eller inte och trots min ringa ekonomi, kommer kunna få tag på ett torp att odla mina grönsaker vid, likt den sortens leverne som Jessica Ullström berättade om i Botebladet. Men som sagt, drömma får man ju!

Tomas Lundin, med hjärtat i Ådalen